

aby Prjedowanje neje? Dokelž schaf. czi dosz
czinicz maju, so bychy psched Welkom secher
byli, kiz to Ewangelion rad słyscha, husto
so modlja, ktemu tež fromnych Duchomnych
a Wuczerjow maju. Tehdla, dzejž Bože
Słowo cziste nimaju, a nichto newje, kaf
so modlicz a so Bohu porucicz dyrbi, da je
so borsy stalo, so so czi Ludžo wobryczecz
dadža, so jedyn teho, drubi pak druheho
Swjateho šebi kŠbožnikej wošme, tak so
schizy do Bluda a bes Welki pschindu.

Tajkej Žalozji a wulkej Nusy wobara
ton Knes tudy najpredy stym, so won prje-
duje, a te bludne Wowzy psches Słowo
wabi a šebi fromadzi. Tehodla mamy my
wulku Ursachu, tušamu wulku Dobrotu
wopomnicz, a tej lubošnej a pscheczjelnej Wo-
czi nascheho lubeho Knesa Jesuša Krysťuša
kwalicz, so tym Ludžom tak do Wutroby
lada, a so we jich Bludzenju po nich tak
wutrobnje horjebere, dyž tak bes Pastyrja
kłodža. Hacz won tehodla runje Wotpo-
czinka dla (kajž Markus šjawnje pischa) do
Busziny czanył bje, da so tola šbjene, da
šebi teho Luda žel bycz, kiz duchomny Łod
czerpische a sawutlicz zysche, a sczini jim dol-
he Prjedowanje, nasyczi a troschtuje je na
Duschi.

Runje wohn tak je we tym dženšnischim
Szenju tež, dyž ton Szenik praji, so je
ton Lud žyle tsi Dny pola teho Kne-
ša Krysťuša sawostal, tehodla, so šu
na jeho Prjedowanja posłuchali. A by
jara derje bylo, dy bychy tajke Prjedowanja
napisane byle. Ale czi Ewangelistojo šu
jeno ton Skutk šam wopisacz žyli.

To je da ta wrjenja Shtuka, so nasch
luby Knes Jesus so stara, a ma šrudnu
Wutrobu tych wopuschczjenych Duschow dla.
Won tehodla wot šwojeho Modlenja staze,
kotrej šwojemu Wotzej czinicz mjeschje, a

berische so po tym hubentym Ludu horje, a
vrjedowasche jim. Dyž da won tajku Wu-
trobu ma, kaf šebi myšlich, schto budže won
na šudnym Dnju ktem ljenim Duchomnym,
prajicz, kiz šwojeho Šanta a Džjela šwjer-
nje neladaju, a hišcheže wošche teho šwoje
špowedne Džjeczi sawedu? Tehorunja Šjer-
schtam a Knežom, kiz Lud kŠchibojstwu
twunguja a jim to Słowo cziste woštajicz
nochzedža? Wošebi pak, schto zedža jow
naschi Biskopi prajicz, a kaf zedža so woni
samolwicz, kiz to Meno wedu a ton Šant
kwalala, a tola nicžo neczinija, hacz so šW-
dženjom ton Lud we Pšchibojstwi dzerža a
jemu kprawemu Posnaczu teho Słowa a
praweje Božeje Słuzby pschindž dacž necha-
dža, tež šwojich Poddanow na Gžjeli a
Kubli schtrafujaja, dyž do tajkeho Pšchiboj-
stwa šwolicz a tošame šobu hnacž nochze-
dža? Tehorunja, schto zedža Nan a Macž
prajicz, kiz šwoje Džjeczi a Gželedž šwjeru
kŽyrkwi a Słowu nedžerža? Won budže
jim wjeszje prajicz: Wy Knesojo a Knenje,
wy Kralojo a Šjerschtujo, wy šze tak wele
Duschow pod šobu mjeli, kotrej bydžisheže
dyrbeli kBohobojasnoszi wabicž, a kBo-
žemu Słowu džeržecz, ale wy jo nešze
czinili, ale šze jim dali we lutym besbož-
nym Baschnju bewšhitkeje Bohobojoszje
horjerosž. Wot koho dyrbu tajkeje žaloz-
neje Schkody dla Rachnowanje žadacz?
Wot nikoho, hacz jeno wot was Šarschich,
Knežich a Knenjow, Kralow a Šjerschtow,
kotrymž poruczil šym na to ladacz, wy pak
nešze czinili, so bychy Džjeczi, Gželedž a Pod-
dani njeschto nawukli.

Pschetož tehodla tu Nan a Macžer, Šjer-
schtojo a Kneža neššu, so bychy šwojim
Džjecjom a Poddanam jeno Mšer czinili a
Bijuch pelnili, ale woni dyrbja tež šewšchej
Sšwjernoszju ladacz, so bychy Džjeczi, Gže-
ledž a Poddanjo kPrawdoszi a kPosnaczu
teho Słowa pschiwedženi byli, a tak psch-